

je nam witosćiwow Boh spožči: Wšudže sebi wu-
požču penjezy; a sy-li ty smadź w podobnych
wuzkoscach a je-li nam přeciw naju mysl,
čekujemoj a wuswobodźimoj so wot swowej kwak-
le, do kotrejž naju jako njesměrna skuposć
přaha.

Hilža: Wěruje drje je, zo nam wšědnje přiležnosć dawa,
zo so žedźimoj za njebožičkej maćerku, ale —

Mikławš: Stysu jeho htoš; stupimoj tam do pódlaanskeje
jotwy, hdež dže móžemoj wo swojej rečy dale
rečć; potom chcemoj ze zhromadnymi mrocami
jeho krutu mysl zlemić (Woteudžetaj na pra-
wicu).

3. wustup.

Krasa. Měrcin.

Krasa: Na blaku měj so spócha, nje docinko! Dži mi
z wocow, ty lumpako, na šifěncu stusěš.